

ת"פ (תל אביב) 37954-04-24 - מדינת ישראל נ' נאור אברהם לוי

ת"פ (תל-אביב-יפו) 37954-04-24 - מדינת ישראל נ' נאור אברהם לוישלום תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 37954-04-24

מדינת ישראל

נגד

נאור אברהם לוי

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו

[02.01.2025]

כבוד השופט הבכיר, שאול אבינור

ע"י ב"כ עו"ד אדר עידן

ע"י ב"כ עו"ד לירן בקרמן

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע - על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, שניתנה במסגרת הסדר טיעון דיוני - בביצוע עבירה של תקיפת סתם על ידי שניים או יותר, לפי הוראות סעיף 379 יחד עם סעיף 382(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).
2. בעובדות כתב האישום המתוקן נטען, בעיקרי הדברים, כלהלן:
 - ביום 04.04.2023 בשעה 23:00 לערך הגיע המתלונן, יחד עם מספר חברים, בסמוך לקניון עזריאלי בתל אביב.
 - בנסיבות אלה - בצוותא חדא עם אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה אך ידוע שמדובר בחבורה של כעשרה נערים, בין השאר שלושה קטינים שזהותם ידועה למאשימה - תקף הנאשם את המתלונן בכך שבעט שתי בעיטות בגבו. במהלך התקיפה נמלטו שניים מהמותקפים, כולל המתלונן, מהתוקפים ובהם הנאשם, עד שהמתלונן נפל ארצה.
 - באותן נסיבות תקף אחר את המתלונן, עם חפץ שטיבו לא ידוע למאשימה, וגרם לו לדימום בפניו שהצריך תפירה, תוך שהאחרים המשיכו להכות את המתלונן ואחד מחבריו ובכך גרמו לפציעות נוספות.
3. במסגרת הדיונים המקדמיים שנערכו לפני הגיעו הצדדים להסדר טיעון דיוני, ללא הסכמות לעניין הטיעונים לעונש, תוך שצוין כי עמדת המאשימה היא למסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, ורכיבים נלווים (בפרוטוקול, עמ' 4). במסגרת הסדר הטיעון נערכו טיעונים מהותיים הן בעובדות הנטענות בכתב האישום - בפרט בהתייחס לחלקו של הנאשם באירוע - והן בהוראת החיקוק.

4. הנאשם הודה אפוא בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע, על יסוד הודאה זו, בביצוע העבירה בה הואשם בכתב האישום המתוקן, כאמור בפסקה 1 דלעיל. ב"כ המאשימה עתר לדחיית הטענות לעונש לצורך זימון המתלונן וחברו כעדים לקביעת העונש. הסניגור התנגד לזימון החבר, נוכח העובדה שהאישום בתקיפתו הושמט מעובדות כתב האישום המתוקן, ובית המשפט הורה על זימון המתלונן בלבד (והכל כאמור בהחלטה בעמ' 5 לפרוטוקול).
- ב. עיקר הראיות לקביעת העונש:
5. מטעם המאשימה העיד המתלונן, שתיאר כי כתוצאה מהתקיפה "נכנסתי לטראומות, לחרדות וקושי בשונה, קושי פיזי ונפשי בחיים. היה לי קשה מאוד להתמודד עם זה מאז האירוע. אני מציג סימן על המצח, מעל העין. זה גם השאיר לי סימן בנפש" (בפרוטוקול, עמ' 6 שורה 13 ואילך). עוד סיפר המתלונן, על עצמו, כי הוא "בן 19 מיפו, אזרח ישראלי נאמן למדינה וגם מתנדב לצה"ל...".
6. מטעם ההגנה הוגשו, כראיות לקביעת העונש, מספר מסמכים הקשורים לעבודתו של הנאשם כקצב בסופרמרקט, החל מחודש יוני 2024 (סומנו 1/ס). המסמכים כוללים מספר תלושי שכר וכן מכתב המלצה, בו מצוין כי הנאשם עובד טוב וממושמע, הנותן שירות אדיב ללקוחות ומבצע את משימותיו בצורה יעילה ובאופן חברותי.
- ג. עיקר טיעוני הצדדים:
7. ב"כ המאשימה עמדה, בטיעוניה לעונש, על עובדות כתב האישום המתוקן ועל חומר. ב"כ המאשימה ציינה, בהגינותה, כי חלקו של הנאשם אמנם קטן יותר משל האחרים - אך הדגישה כי הנאשם תקף את המתלונן בצוותא עם אחרים בכך שבעט בו שתי בעיטות, שגרמו לנפילתו; כאשר כתוצאה מהאירוע בכללותו נגרמו למתלונן חבלות. אשר לערכים החברתיים, שנפגעו כתולדה מביצוע העבירה על ידי הנאשם, הדגישה ב"כ המאשימה את הפגיעה בהגנה על חירותו של האדם ועל ביטחונו.
8. ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הולם שבין מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים, שניתן לשאתו בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל - הגם שלא הפנתה לפסיקה בהקשר זה. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם ציינה ב"כ המאשימה את היעדר העבר הפלילי של הנאשם. בשורה התחתונה עתרה לגזירת עונשו של הנאשם בתחתית המתחם לו טענה, באופן שיושג על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות. עוד עתרה ב"כ המאשימה להשתת ענישה נלווית שתכלול מאסר מותנה, פיצויים למתלונן וקנס כספי.
9. ב"כ הנאשם, מצידו, הדגיש בטיעוניה את המעשים המיוחסים באופן קונקרטי לנאשם, כאשר לשיטתו כותרת האירוע מלמדת על מקרה חמור בעוד שמעשיו הספציפיים של הנאשם אינם כאלה. מבלי להקל ראש בדבר טען הסניגור כי לנאשם מיוחסות שתי בעיטות בלבד, בגבו של המתלונן, שלא גרמו לחבלות פיזיות, כאשר הנאשם אף לא היה מעורב בחלקו השני והחמור יותר של האירוע; וכתב האישום המתוקן אינו מייחס לנאשם כל אחריות לשלב זה - לא באופן ישיר ולא במסגרת אחריות של מבצעים בצוותא.
10. עוד טען הסניגור כי הגם שהתקיפה בוצעה על ידי מספר אנשים נוספים, איש מהם לא הועמד לדין על חלקו באירוע. מכאן, שהנאשם הוא היחיד הנותן את הדין על האירוע ובכך טעם נוסף להקלה בעונשו. הסניגור הוסיף וטען כי מדובר באירוע שהתרחש ללא כל תכנון מוקדם, או כוונה מצד הנאשם לפגוע במתלונן באופן משמעותי, והדבר ניכר בכך שמעשי הנאשם הוגבלו לשתי בעיטות, שלא גרמו לחבלות למתלונן ולא הסלימו מעבר לכך. מכאן, כך לשיטת הסניגור, שהרף התחתון של מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם צריך לעמוד על מאסר מותנה.

11. לעניין הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה הדגיש ב"כ הנאשם כי מדובר בנאשם צעיר מאוד, שהיה בן 18 שנים וחודשיים בלבד בעת ביצוע העבירה, כלומר על סף הקטינות. עוד הטעים ב"כ הנאשם את נטילת האחריות, את החיסכון בזמן השיפוטי ואת היעדר העבר הפלילי. מדובר, כך לשיטת ב"כ הנאשם, במעידה חד פעמית, שאינה משקפת את אורחות חייו של הנאשם ואת רצונו לנהל אורח חיים נורמטיבי. יתר על כן, הנאשם לקה משמעותית בשל הסתבכותו עם החוק בתיק זה, שכן בעקבות כך פוטר משירות צבאי על אף שאיפתו להתגייס לצבא. במכלול נסיבות אלה עתר הסניגור, אפוא, להסתפק במקרה זה בענישה צופה פני עתיד; ובמיוחד להימנע מהטלת מאסר בפועל, גם לנשיאה בדרך של עבודות שירות.
12. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר: "אני מצטער על מה שעשיתי, אני במקום אחר כרגע ואני לא אחזור על הדברים האלה" (שם, עמ' 8 שורה 18).
- ד. קביעת מתחם העונש ההולם:
13. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגינו הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעיקרון ההלימה. בהקשר זה יתחשב בית המשפט, בין השאר, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה - לרבות אלה המנויות בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.
14. הערכים החברתיים, הנפגעים כתולדה מביצוען של עבירות אלימות, הם ברורים וידועים וכוללים את הפגיעה בהגנה על שלמות הגוף, שלווה הנפש וביטחונו של הפרט. כידוע, קיומה של חברה מאורגנת ומתורבתת מותנה בריסון כל גילוי של אלימות, המכרסמת ביכולת הפרט לנהל חיים שלווים ונורמטיביים. אין תמה אפוא כי הפסיקה חוזרת ומטעימה, בפרט כאשר מדובר בעבירות אלימות הגורמות לחבלות, את הצורך בענישה מחמירה - גם לצורכי הרתעה. לכן וככלל, כאשר מדובר בעבירות של אלימות שגרמו לחבלות, הרף התחתון של מתחמי העונש ההולמים נקבע בפסיקה לעונשי מאסר בפועל, ולו לנשיאה בדרך של עבודות שירות.
15. עם זאת, קביעת מתחם העונש ההולם נגזרת לא רק מחומרת העבירה כשלעצמה, אלא גם מחומרתה בנסיבות הקונקרטיות והספציפיות שבהן היא בוצעה. והנה, במקרה דנא, כתב האישום המתוקן מגלה שני פנים שונים. מצד אחד, אירוע האלימות המתואר בכתב האישום המתוקן הוא אירוע חמור מאוד, המתקרב למקרה של לינץ' בראש חוצות, ברחובה של עיר. עובדות כתב האישום המתוקן מתארות תקיפה חמורה ורבת משתתפים נגד המתלונן וחבריו, ללא כל עילה נראית לעין, כאשר כתולדה מהתקיפה נפגעו המתלונן ואחד מחבריו באופן חמור. מכאן גם ברור, כי יש לקבל את עדותו של המתלונן בדבר הטראומה שנגרמה לו כתולדה מאירוע חמור זה.
16. ואולם, ומהצד השני, המעשים הקונקרטיים המיוחסים לנאשם שלפניי בעובדות כתב האישום המתוקן הם ברף חמורה נמוך יחסית. כאמור, הנאשם מואשם בעבירה של תקיפה סתם, אמנם בחבורה, אך כל שנטען בעניינו הוא כי בעט במתלונן שתי בעיטות, בגבו, שלא גרמו לחבלות למתלונן. מכאן, שהעובדות הקונקרטיות והספציפיות שעל בית המשפט לשקול בעת קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו הספציפי של הנאשם דנא, הן עובדות של תקיפה המצויה ברף חמורה נמוך יחסית.

17. אשר למדיניות הענישה הנהוגה, בעבירה של תקיפה סתם נקבעים, ככלל, מתחמי עונש הולמים שתחילתם בענישה צופה פני עתיד. אמנם ב"כ שני הצדדים לא הפנו לפסיקה, אך עיון בפסיקה מלמד כי גם כאשר מדובר בתקיפה סתם בצוותא חדא נקבעים במקרים רבים מתחמי עונש הולמים שתחילתם בענישה צופה פני עתיד בצירוף ענישה נלווית. כך, למשל, נקבע הן בת"פ (שלום קריות) 61865-01-23 מדינת ישראל נ' עמרם (06.09.2023), והן בת"פ (שלום י-ם) 42278-08-17 מדינת ישראל נ' הייכל ואח' (14.04.2019) - ועוד בנסיבות החמורות מעניינו של הנאשם דנא. ראו גם עפ"ג (מחוזי חי') 53940-03-20 מדינת ישראל נ' משה (11.05.2020).
18. בהתחשב במכלול הנסיבות שפרטו לעיל, כמו גם במדיניות הענישה הנהוגה, אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין מאסר מותנה וענישה נלווית לבין 9 חודשי מאסר בפועל.
- ה. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:
19. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה - למעט במקרים יוצאי דופן, בהם הוא רשאי לחרוג מכך, שאין עניינם לכאן - תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.
20. אשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:
עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם אין הרשעות קודמות. מדובר, כמובן, בנסיבה מהותית לקולת העונש. הפגיעה של העונש בנאשם - הטלת עונש של מאסר בפועל, גם בדרך של עבודות שירות, תפגע בתעסוקתו של הנאשם ובאורח החיים היציב אותו הוא מנהל כיום, ויש להתחשב בנתון זה.
הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן. בכך חסך הנאשם מזמנם של העדים, הצדדים ובית המשפט. בנוסף, גם בדברו האחרון של הנאשם לעונש הוא הביע צער על מעשיו והצהיר כי לא יחזור עליהם.
נתוניו האישיים של הנאשם ונסיבות חייו - הנאשם צעיר לימים, יליד שנת 2005, ובעת ביצוע העבירה היה בן 18 שנים בלבד.
21. המסקנה המתבקשת ממכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל היא כי במקרה זה נסיבות הקולה עולות במשקלן על נסיבות החומרה. עוד יש לתת את הדעת בהקשר זה לטענת הסניגור, שלא נסתרה, שלפיה הנאשם הוא היחיד הנותן את הדין בגין האירוע מושא כתב האישום המתוקן.
בנסיבות אלה ניתן להסתפק אפוא בענישה ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, תוך איזון הקלה זו בענישה נלווית הולמת - ובמיוחד בפיצויים משמעותיים למתלונן, נפגע העבירה.
- ו. סוף דבר:
22. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- (א) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה של אלימות כלפי הגוף.
- (ב) קנס בסך של 1,000 ₪, או 5 ימי מאסר תמורתו.
- הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.03.2025 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.
- (ג) פיצויים למתלונן, עד תביעה מס' 1, בסך של 5,000 ₪.
- הפיצויים ישולמו ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.03.2025 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הפיצויים לפירעון מיד.
- באחריות ב"כ המאשימה להגיש הודעה למוזכרות בית המשפט בדבר פרטי המתלונן, לצורך העברת הפיצויים. זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום, ב' טבת תשפ"ה, 02 ינואר 2025, במעמד הצדדים.